

Totta, mino abbikasa Suudmöda on seal, kes küniga ja künigasa jures wälleda mõistuse pärrast armo leiab. Kõl Suudmöda tarkus teile seal abbi saab andma. Kes õigust otsib, peab sõbru nõudma. Miño kaks källi, kolm poega ja palju teisi suggulasi on ka küniga koos, kes kõik teie poolt seisawad. Olge murreta, wana sõna ütleb: kelp kullur, kelp kohhus.

Reinowadder tänas hä lubamise eest ja tõutas ükskord Marina sugguwõrsale kätte tassuda. Siis lahkusid naised. Reinowadder ja Irmabbe läksid küniga jure, kus waenlasti ulgakesti koos olli.

9.

Küniga kotta astudes näggi Reinowadder perrefat waenlaste ulka, kes otsesõõ kaarnad raiasa ümber tema surma peale walwasid. Seal läks ta meel kahtlaseks ja julgus olli löppemas, siiski tungis ta kartmata näoga issandade keskelt läbbi küniga auojärje ette, Irmabbe tema kannul. Määr fossis fallamahti Reinowadderile kõrwa: „Sõbber rebbane, nüüd ei olle aega arglaseks minna! Urwast õnne arglasel, õn on waprta abbimees!“ Rebbane wastas: „Tõssi kü!“ — Ümberwadates näggi ta mõningaid suggulasi rahwa seas, wägga wäbhe sõbru, agga sedda rohke mine waenlasti. Tema langes küniga auojärje ette põlwile ja rakis siis pikkamiste:

„Se, kelle silma ees kõik awalik ja kellel wolli iggawest on, sago künigliko issandat ja eman-

dat kaitsema, mõllemile tarkust ja häid mõtteid andma, et pikkal meel õiguse ja õllekohtu wahhed ärratunnestid; sest wägga palju wallelisko asja on rahwa seas liikumas. Surema ossa tiggedus seisab wägga wäljaspoolse warjo al peidus. Seisaks iggamehhe süddame mõtted tema otsa ette kirjutatud, et künigas neid näaks, mino kulmo pealt loeksite teie siis, et mul walle ei olle, kui ütlen: teie sund ja tenistus on mino surem rõem. — Mõned tiggedad on julgenud mino peale walle juttu tõsta! naised on kaebtusi teie künigliko kõrwa tõstnud; agga ei jõua naised mulle kahjo tehha egga künigliko elduse allikat mino eest ärrapeita. — Miina ollen iggast süüst prii! Jah, armoline issand! ma tean, et teie tarkust ja õiguse armastust keddagi teelt ärra ei jõua ekkitada; olgo waenlasted kangemad kui kanged.

Sedda juttu kuuldes tungisid kõik ellajad liggemale, iggamees panni Reinowadderi julgust imeks; tema õllekohhus olli awalik, peasmist ei olnud lota, sellepärrast iggaüks kohto mõistmise otjust kuulda ihhaldas.

Künigas ütles: „Täna ei sa lai su sind peastma; ireke on lõksus! Mittokord said walle ja kawwaluse läbbi kohto alt priiks, täna wiakse nahk sul õrtele! Sa kibad enda truust? Wata, pois! koddo: jännes ja warres tunnistawad siino truust. Sest ainokesest sükkist olleks küllalte, agga igga sammu näitab uut kurja õllesse. Siino wal on kuhjaga täis; walle ja pettus ei aita. — Riis ma augutades siino raipe